

Toplina

*Toplina je, ko si srečen,
sam s seboj uživaš,
ko na lica poljube dobivaš,
nič več nisi povprečen.*

Ko sediš ob kaminu
in s knjigo v roki ti je toplo,
zraven šumenje radia rahló,
prepustiš se prijetnemu spominu,
iz kuhinje pa prihaja vonj po kuhanem vinu.
Ko le v pižamo si oblečen
in te ne zmoti niti sosed tečen.
Tudi če nimaš veliko denarja,
ti um bistre ideje podarja.
Toplina je, ko si srečen.

V svoji sobi si sam
in glasbo na glas poslušáš.
V glavi stare zamere odpuščáš,
vendar ne veš, kaj bi dal kam;
se naj svojim mislim kar predam?
Odvečne skrbi radiraš,
vendar za nove že predale odpiraš.
To razmišljanje ni slepo,
v resnici se imaš zelo lepo;
sam s seboj uživaš.

Ko si s svojim psom, kužkom,
štirinožnim kosmatincem,
se počutiš, kot bi bil s princem.
Nato kozarec izprazniš z duškom,
medtem pa pes hlasta za žužkom.
Psu o svojem dnevu dramtiziraš
ter mu klope med dlako prebiraš.
Ob najboljšem prijatelju zaspiš,
vendar se kmalu zbudiš;
ko na lica poljube dobivaš.

Toplina je kot izmišljena beseda;
vsak si jo predstavlja drugače,
predrami lahko še največje sanjače.
Toplina se rada drži nereda,
saj je navznoter drugačna, kot izgleda.
Za nekoga si lahko večen,
za drugega pa le zob mlečen.
Ljudje spoznamo že v vrtcu:
če si ljubljene osebi pri srcu,
nič več nisi povprečen.